

VÁNOČNÍ

- 1 Jaká je liturgická barva adventu?
 - a) bílá
 - b) fialová
 - c) zelená
- 2 Který anděl se zjevil Zachariášovi v chrámě?
 - a) Michael
 - b) Gabriel
 - c) Rafael
- 3 Jak se jmenovala matka Jana Křtitele?
 - a) Anna
 - b) Sára
 - c) Alžběta
- 4 Kde byla Maria při andělově zvěstování?
 - a) v Jeruzalémě
 - b) v Nazaretě
 - c) v Betlémě
- 5 Jak se jmenoval anděl, který se zjevil Panně Marii?
 - a) Michael
 - b) Gabriel
 - c) Rafael
- 6 Jak se jmenovala prorokyně, která v chrámu sloužila Bohu posty a modlitbami?
 - a) Safira
 - b) Tabita
 - c) Anna
- 7 Jaká liturgická barva se užívá na Svátek Narození Páně?
 - a) zelená
 - b) bílá
 - c) červená
- 8 Co znamená český slovo advent?
 - a) příprava
 - b) příchod
 - c) příjezd
- 9 O kolik byl Jan Křtitel starší než Ježíš?
 - a) 3 měsíce
 - b) 6 měsíců
 - c) 9 měsíců
- 10 Jakým svátkem končí vánoční doba?
 - a) Tří králů
 - b) Zjevení Páně
 - c) Křtu Páně
- 11 Který světec postavil první betlém?
 - a) sv. František z Assisi
 - b) sv. Augustýn
 - c) sv. Ignác z Loyoly

1-b / 2-b / 3-c / 4-b / 5-b / 6-c / 7-b / 8-b / 9-b / 10-c / 11-a

HŘIVNA

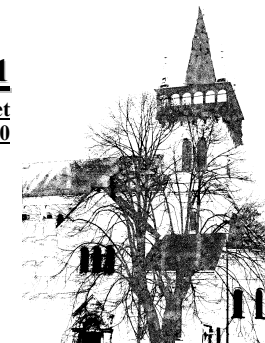
listopad 2011

11 / 23

www.farnost.semily.net
administrátor farnosti - tel. 739 909 500

mše sv. se konají v kostele sv. Petra a Pavla (KO), v kapli svaté Zdislavy (KA), na Koštofranku (KK), v domově důchodců (DD), v Chuchelně (CH) nebo v Tatobitech (TT)

Přehled bohoslužeb v našich farnostech od 14.11.2011 do 27.11.2011

100

den	hod.	úmysl
14.11.	pondělí	-----
15.11.	úterý KA 18:00	za zdraví a Boží pomoc a šťastný porod
16.11.	středa KA 8:00	za † sestru Žofku a manžela Josefa
17.11.	čtvrtek	-----
18.11.	pátek	-----
19.11.	sobota KA 18:00	na úmysl
20.11.	neděle	SLAVNOST JEŽÍŠE KRISTA KRÁLE
	KO 8:30	za † Marii Luksovou, za † Ivonu Novotnou, maminku a manžela
	TT 10:00	na úmysl
	CH 15:00	na úmysl

den	hod.	úmysl
21.11.	pondělí	-----
22.11.	úterý KA 18:00	za zdraví a Boží milosti pro Veroniku
23.11.	středa KA 8:00	za † Zdeňka Stehlíka a rodiče
24.11.	čtvrtek KA 8:00	za † rodiče Annu a Petra a sestru Rozálii a za Tadeáše
25.11.	pátek KA 18:00	za rodinu Tacholkových, Zdeňka, Zdeny, Josefa a Vildu Švitorkovy
26.11.	sobota DD 13:30	na úmysl
	KA 18:00	za zdraví a Boží požehnání pro rodinu Balušíkových
27.11.	neděle	1. NEDĚLE ADVENTNÍ
	KO 8:30	za Milicu Karmáškovou a Jana Hlavíka
	TT 10:00	na úmysl

žehnání adventních věnců vždy na začátku bohoslužeb v sobotu 26.11. a v neděli 27.11.

SVATÁ KATEŘINA ALEXANDRIJSKÁ

(25.11.)

Kateřina Alexandrijská byla podle legendy křesťanskou mučednicí žijící kolem roku 300 a po staletí patřila mezi nejpopulárnější křesťanské světce.

Podle křesťanské legendy byla vzdělanou egyptskou princeznou a stala se křesťankou pod vlivem jistého místního poustevníka. Během pronásledování křesťanů císařem Maxentiem vystoupila na obranu své víry a v disputaci přesvědčila o své pravdě padesát pohanských filozofů. Maxentius, fascinovaný její osobností, jí nabídl místo po svém boku, ona však odmítla, protože se zasvětila panenství.

Proto ji zhrzený vládce nechal umučit. První pokus o popravu však byl neúspěšný. Hořící kolo, na něž měla být vpletena, zasáhl blesk. Proto jí císař nechal uřezat prsy a setnout hlavu. Ze žil světice namísto krve prýštilo mléko a andělé zanesli mrtvé tělo na posvátnou egyptskou horu Sinaj. Zde byly ostatky později nalezeny a zde byl také vystavěn dodnes stojící klášter sv. Kateřiny.

Atributy, s nimiž je zobrazována, jsou kolo (na němž byla mučena), kniha (symbol učenosti), koruna a palmová ratolest (symboly mučednictví).

Kult svaté Kateřiny se rozšířil v západní církvi od 11. století a soustředil se zejména na její mučednictví a mimořádné zázraky, které se jí připisují, jednak na její učenost, pro kterou se stala později patronkou univerzit.

V Čechách byl propagátorem a podporovatelem kultu svaté Kateřiny Karel IV., který věřil, že právě díky této světici zvítězil v bitvě u hradu San Felice v severní Itálii. Karel IV. jí nechal vystavět malou svatyni na Karlštejně. Tato architektonická stavba má stěny vykládané drahými kameny. Kaple podobná spíše drahému šperku byla osobním místem slavného císaře, kde mnohokrát a dlouho meditoval.

Uctívání Kateřiny se uplatnilo také v selském životě. O Kateřinině slavnosti končila pastva, na dvorech začínali se stříháním ovcí. Pro děvečky a čeledíny byl svátek svaté Kateřiny dnem, kdy dostávali mzdu a mohli měnit dvůr.

ČEKÁNÍ PATŘÍ K ŽIVOTU ČLOVĚKA

Očekávání je nezbytnou součástí lidského života - kdo nic nečeká, ten nemá motivaci k životu. Ale čekání není důvodem k nečinnosti. Čekání, ke kterému nás vede adventní doba, je čekáním na Pána. Na Pána, který přichází do našeho života teď, jako kdykoliv v minulosti. Na Pána, který je při liturgii uprostřed nás jako ten, který nás svým slovem učí a posiluje, který nás shromažďuje, odpouští nám, sytí nás. Jde s námi a jde před námi. Je uprostřed nás a na jeho poslední příchod čekáme. Je tím, bez koho, pokud jsme v něho uvěřili, nikdy nechceme být. A on nechce být bez nás. Chce, abychom byli tam, kde je on. Tedy u Otce. Pojďme tedy společně s Ježíšem k Otci v plné důvěře v Boží věrnost.

Poctivý věřící člověk mívá mnohdy strach, aby z víry neudělal jen pláštík, zakrývající jeho slabost, lacinou útěchu pro věci, které pociťuje jako příliš bolavé. Ptá se, zda mu víra není něčím, co ho odvádí z reálného světa. Proto se ostýchá čekat od Boha mnoho, ba všechno. A právě v tuto chvíli by byla jeho víra jen lacinou útěchou. Advent nás vede k reálnému, ne zdánlivému očekávání.

Čekat se dá nejrůznějšími způsoby. S netrpělivostí, s nedůvěrou, strachem, anebo

s láskou, radostí, nadějí a věrností. Po čekání přichází setkání a důležité je, jak se člověk na takové setkání připraví, zda něco očekává, zda má co poskytnout a čím posloužit.

Advent je také dobou čekání, čekání na "Hosta" nejmávanějšího, nejcenějšího a nejvznešenějšího.

Očekáváme příchod našeho Zachránce, který přichází, aby nám ukázal, jak žít život lásky, radosti a pokoje, a aby nás k tomuto životu vybavil. Jak správně prožít tuto dobu nám radí sv. Jan Křtitel: „*Připravte cestu Pánu, vyrovnejte mu stezky! Obráťte se, neboť se přiblížilo nebeské království*“ (Mt 3,2; Lk 3,4-5).

Čím hlouběji a pravdivěji prožijeme adventní dobu, tím radostněji a plněji budeme moci prožít vánoce. Vánoce znamenají příchod Světla, Lásky na tento svět, do našeho života. V adventní době si obzvláště připomínáme nutnost stálé otevřenosti a připravenosti pro naše setkávání s Bohem, ale též na naše definitivní setkání s Ním. Ježíš k nám přichází stále v nejrůznějších podobách: v bližních, v životních situacích, ve svátostech, ve svém Slově...

Buďme proto stále připraveni na setkání s Tím, kterému patří veškerá moc na nebi i na zemi, s Tím, který zná radosti i trápení každého z nás, s Tím, kterému na každém záleží, s Tím, který si každého z nás zamiloval.

Ježíš sám říká: „*Hle, stojím přede dveřmi a tluču, zaslechne-li kdo můj hlas a otevře mi, vejdu k němu a budu s ním večeřet a on se mnou*“ (Zj 3,20). Nezapomeňme tohoto hosta pozvat k naší štědrovečerní večeři...

(P. Aleš Opatrný)

MARIA - IDEÁLNÍ VZOR

Aneb: každý z nás může být plný Boha...

Maria otevřela Bohu svůj život docela. Ne v upachtěné supervýkonnosti, ale v bezmezné důvěře. Musela naplnit úkoly a povinnosti chudé palestinské dívky a později matky. Ale v tom všem a nad to všechno byla Boží. Plná milosti, Dívka Páně, která nechtěla nic, než aby se jí stalo podle jeho slova.

Služebnice, která nedělala jen to a ono pro Boha, ale která pro něho byla ve všem, co žila. Její panenství tuto celou věc ještě víc zvýrazňuje a podtrhuje: ta, která neměla nic, ani svého muže, která neudělala po lidské stránce nic aktivního pro to, aby mohla přivést na svět Mesiáše, se právě Matkou Mesiáše stala. Bůh podtrhl svrchovanost a suverenitu svého daru. Obdaroval chudou, bezvýznamnou dívku - Pannu tím, po čem toužily všechny izraelské ženy - mateřstvím Mesiáše. Mariin život tak přinesl ten nejcenější plod - Mesiáše, Spasitele.

Jistěže se v tom nikdo z nás Marii nevyrovná a nemůže vyrovnat. Mesiáš nám byl darován jedinkrát, a to provždy. Ale přece - každý z nás věřících může být plný Boha, plný Ducha Kristova. Každý z nás tedy může zcela reálně přinášet do světa, v němž žije, do života, který spoluvytváří, Boží plnost, Boží přítomnost a moc, Boží lásku.

A tak se náš život může stát plodným podobně, jako byl život Mariin. Plodný ne už naší neuvěřitelnou výkonností, ale plodný Bohem, který v nás žije a působí. Tento svět není v podstatě chudý na výkonné pracovníky nebo na vynikající odborníky. Je ale značně chudý na Boží lidi. A to je tedy úkol, který je nám vlastní, který za nás křesťany nikdo nemůže na sebe vzít.

(P. Aleš Opatrný)